

Tak jsem se vrhl na tu melodii. Různě jsem kombinoval akordy které umím. Byl jsem z toho vyjevený jak německý turista před vietnamským trpaslíkem. Netušil jsem kolik možnosti harmonie poskytují kombinace čtyř akordů ve spojení s rytmem. Ale bylo to dobré na cvik přehazování akordů. Zase jsem se ujistil že jdu na to správnou cestou. Takže jsem si zapsal zásadu číslo dvě: Řezat a rychle měnit. Ale rytmicky jsem z toho měl chvílku polku, chvílku valčík, ba i to regge. Nejvíc se ve mně projevilo slovanství a tak to bylo jen hm ca ca, hm ca ca, hm ca ca.

Ale k textu to moc nešlo. K tomu mému protestsongu nikdy. Protestsong musí tvrdý, žádná východní měkkost. Posluchač to musí poznat že jsem nasraný. A k tomu se ámollovka nehodí. To musí být v dur. To musí vypadat jako poctivý dělník s krumpáčem. Hm, pěkné přirovnání !!! Co? Krumpáč rovná se protestsong. No, ale kytaru už tak nedržím. Už něco umím. Že?

Tak jsem to začal vařit ve čtyřtaktu a v duru od Céčka přes Amoll. Ale dál jsem s tím nepohnul. Do Géčka to nějak neštýmovalo a do Déčka mi to rvalo moje talentované srdce i uši. Tak jsem si řekl že se někde podívám kam to vedou kolegové. Našel jsem nějaký trampský zpěvníček a tam jsem sledoval v písničkách akordy jak jdou po sobě. Teda řeknu vám že nejvíc mi sedla taková Diana.

Trochu jsem to z počeštěné verze upravil zase zpět do světa. Žádnou Dajánu jsem v našem kalendáři totiž nenašel. Tak tedy písniček na ty stejné akordy jako ten trampský hit tam bylo nejvíc. A když jich je nejvíc, tak asi v tom nebude nic těžkého. Protože to asi umí každý. Sice by mě to mělo urazit ale co, na začátek mi to nevadí. Ale musím si to zapsat, ať nezapomenu že z Céčka do Amollu a pak přes eFko do Géčka už nikdy. To už tu tisíckrát bylo. A stejně, Honzík Nedvědůj být nechci!

No ale na zajetých věcech se člověk učí! Ne?

Ted' už bylo ale nutné zjistit jak vypadá F dur. Ale v té knížce to bylo nakreslené. Dal jsem cigárpauzu, kouřem pročistil hlavu a hurá na to. Myslel jsem že to zvládnou do pěti minut, že se projeví talent. Ale nic. Talent nešel a nešel. Do té doby než jsem zjistil že tu akordovou část jsem měl obráceně. No rval jsem prsty tam kde vůbec neměly být. Tak proto to tak bolelo. Zase cigárpauza,

Deníček začínajícího folkare III. ? a jsem skladatel

Napsal uživatel Pepas Pepasov
Úterý, 08 Listopad 2005 04:00

při ní jsem ale nečistil hlavu ale trhavými pohyby, sem a tam a tam a sem, jsem uvolňoval prsty.

No co, nemám prsty jako dráty od bramborového čerta, tak jsem jim musel dát oddych.

Pak jsem správně obrátil zpěvníček a začal. Jakž takž mi to šlo, ale do té doby jsem myslel že kloub posledního článku, pravého ukazováčku, jde ohnout jenom dovnitř dlaně. Ale ty dva cuplíky a u nich jednička, jako že se to hraje jedním prstem mě přesvědčili o opaku. Fantastické poznání mého těla, ale pochybuji že bych to mimo kytaru ještě někdy použil. Chvilí jsem to zkoušel a pomalu mi to šlo ale nic se nemá uspěchat. Tak jsem šel na pivo.

Až druhý den jsem to zkusil znovu a bylo to. Hned jsem to vmontoval mezi Amoll a Géčko.

A přišel čas na použití mnou vymyšlené zásady číslo dvě: Řezat a rychle měnit. Sláva. Třikrát sláva.

Pak jsem začal k tomu zpívat ten svůj protestsongový text. A najednou jsem byl hrabě Kocharovski. Kochal jsem se. Sedělo to a byla to krása. Chtělo by to "POSO". Prostě hit. Ale nějak povědomá se mi zdála ta melodie. Hergot!!! No to vám je zajímavé. Ještě jsem skoro nic nesložil a už se vykrádám.

Ale teď si dám grand pauzu. Po padesátiprocentní práci (zbytek je talent) si to zasloužím.

Do dalšího skládání se pustím až zítra.

Ahoj Pepas

P.S. Jó a děkuji za nabídnutou pomoc od HŽ (z diskuze pod Deníčkem č. 1), I když nemám vůbec ponětí kdy jsem vás ve Folktime jmenoval. Ale s akordama si to vyřídím sám. Já na to

Deníček začínajícího folkare III. ? a jsem skladatel

Napsal uživatel Pepas Pepasov
Úterý, 08 Listopad 2005 04:00

přijdu. Nechci od vás přebírat vaše chyby a třeba i špatné návyky. Naučím se to sám tak jak mi prsty narostly.

Přesto děkuji.